Marți, 20 octombrie 2020

P9_TA(2020)0274

Actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale

Rezoluția Parlamentului European din 20 octombrie 2020 referitoare la actul legislativ privind serviciile digitale și chestiuni privind drepturile fundamentale (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 2,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolele 16 și 114,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 6, articolul 7, articolul 8, articolul 11, articolul 13, articolul 21, articolul 22, articolul 23, articolul 24, articolul 26, articolul 38 și articolul 47,

— având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) ([1]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE [Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD)] ([2]), ,

— având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ([3]),

— având în vedere Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței ([4]),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE ([5]) (Directiva privind drepturile de autor),

— având în vedere Recomandarea Comisiei (UE) 2018/334 din 1 martie 2018 privind măsuri de combatere eficace a conținutului ilegal online ([6]),

— având în vedere Evaluarea Europol privind amenințarea pe care o reprezintă criminalitatea organizată online (IOCTA) din 18 septembrie 2018,

— având în vedere jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și cel al Comisiei pentru cultură și educație,

— având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0172/2020),

([1]) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.
([2]) JO L 119, 4.5.2016, p. 1.
([3]) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.
([4]) JO L 303, 28.11.2018, p. 69.
([5]) JO L 130, 17.5.2019, p. 92.
([6]) JO L 63, 6.3.2018, p. 50.

A. întrucât drepturile fundamentale, cum ar fi protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, principiul nediscriminării, precum și libertatea de exprimare și de informare, trebuie să fie integrate în centrul unei politici a UE reușite și sustenabile în materie de servicii digitale; întrucât aceste drepturi trebuie abordate atât în litera legii, cât și în spiritul punerii lor în aplicare;

B. întrucât tipurile de servicii digitale și rolurile furnizorilor de servicii digitale s-au modificat drastic de la adoptarea Directivei privind comerțul electronic în urmă cu 20 de ani;

C. întrucât încrederea utilizatorilor nu poate fi câștigată decât prin servicii digitale care respectă drepturile lor fundamentale, ceea ce ar garanta nu numai acceptarea serviciilor, ci și un avantaj competitiv și modele de afaceri stabile pentru întreprinderi;

D. întrucât normele privind protecția datelor aplicabile tuturor furnizorilor care oferă servicii digitale pe teritoriul UE au fost actualizate și armonizate recent în întreaga UE prin Regulamentul general privind protecția datelor; întrucât normele privind protecția vieții private pentru comunicațiile electronice, care constituie un subset de servicii digitale, intră sub incidența Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice și sunt în prezent în curs de revizuire;

E. întrucât volumul tuturor tipurilor de conținut generat de utilizatori partajat și de servicii furnizate prin intermediul platformelor online, inclusiv de servicii de cloud, a crescut exponențial și într-un ritm fără precedent datorită tehnologiilor avansate; întrucât acest fenomen este valabil și în cazul conținuturilor ilegale, cum ar fi imaginile ce prezintă materiale online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și conținutul care este legal, dar care poate fi dăunător pentru societate și democrație, cum ar fi dezinformarea cu privire la remediile împotriva COVID-19;

F. întrucât discursul online de incitare la ură și dezinformarea au devenit tot mai răspândite în ultimii ani, pe măsură ce persoane și actori perturbatori se folosesc de platformele online pentru a crește polarizarea, care, la rândul ei, este utilizată în scopuri politice; întrucât femeile, persoanele de culoare, persoanele care aparțin sau sunt percepute ca aparținând minorităților etnice sau lingvistice și persoanele LGBTIQ sunt adesea ținta discursului discriminatoriu de incitare la ură, cu intimidare, cu amenințări și blamare online;

G. întrucât această tendință a fost facilitată de platformele online al căror model de afaceri se bazează pe colectarea și analiza datelor utilizatorilor cu scopul de a genera un volum mai mare de trafic și „clicuri" și, în consecință, de date pentru crearea de profiluri și, prin urmare, un profit mai mare; întrucât acest lucru duce la amplificarea conținutului senzaționalist; întrucât discursul de incitare la ură și dezinformarea dăunează interesului public, subminând discursul public decent și onest, și implică diverse amenințări la adresa siguranței publice, deoarece pot incita la violență în lumea reală; întrucât combaterea acestui tip de conținut este esențială pentru a asigura respectarea drepturilor fundamentale și a apăra statul de drept și democrația în UE;

H. întrucât platformele de comunicare socială și alte platforme de distribuire de conținut utilizează tehnici de creare de profiluri pentru a-și direcționa și distribui conținutul, precum și publicitate; întrucât datele colectate din urmele digitale ale persoanelor pot fi extrase prin metode care permit o deducție foarte precisă a unor informații cu caracter personal foarte intime, în special atunci când aceste date sunt combinate cu alte seturi de date; întrucât Cambridge Analytica și scandalurile în care a fost implicată platforma Facebook au evidențiat riscurile care decurg din operațiunile opace de prelucrare a datelor utilizate de platformele online, scoțând la iveală faptul că unii alegători au fost ținta publicității politice personalizate și, uneori, chiar și a dezinformării selective;

I. întrucât algoritmii automatizați care decid modul de manipulare, prioritizare, distribuire și ștergere a conținutului terților pe platformele online, inclusiv în timpul campaniilor politice și electorale, reproduc adesea modelele discriminatorii existente în societate, expunând astfel persoanele deja afectate unui risc ridicat de discriminare; întrucât utilizarea pe scară largă a algoritmilor pentru eliminarea sau blocarea conținuturilor generează, de asemenea, preocupări privind statul de drept și ridică întrebări legate de legalitate, legitimitate și proporționalitate;

J. întrucât un număr mic de furnizori de servicii, în mare parte din afara Europei, au o putere semnificativă pe piață și exercită o influență asupra drepturilor și libertăților persoanelor, societăților și democrațiilor noastre, controlând felul în care sunt prezentate informațiile, serviciile și produsele, ceea ce are, prin urmare, un impact important asupra

funcționării statelor membre și asupra cetățenilor lor; întrucât deciziile acestor platforme pot avea consecințe de amploare asupra libertății de exprimare și de informare, precum și asupra libertății și pluralismului mass-mediei;;

K. întrucât abordarea politică urmată pentru a combate conținuturile ilegale online în UE s-a axat până în prezent, în principal, pe o cooperare voluntară și pe retrageri de conținut autorizate prin hotărâre judecătorească, însă tot mai multe state membre încep să adopte noi acte legislative naționale pentru a aborda problema conținutului ilegal într-un mod nearmonizat; întrucât dispozițiile privind combaterea anumitor tipuri de conținut ilegal au fost incluse în legislația sectorială recentă la nivelul UE;

L. întrucât numai o abordare bazată pe autoreglementarea platformelor nu asigură o transparență, o responsabilitate și o supraveghere adecvate; întrucât o astfel de abordare nu furnizează autorităților publice, societății civile și utilizatorilor informații adecvate nici despre modul în care platformele abordează conținuturile și activitățile ilegale și conținuturile care încalcă termenii și condițiile impuse de acestea, dar nici despre modul în care acestea gestionează conținutul în general;

M. întrucât o astfel de abordare nu poate garanta respectarea drepturilor fundamentale și creează o situație în care responsabilitățile jurisdicționale sunt încredințate parțial unor entități private, ceea ce prezintă un risc de interferență cu dreptul la libertatea de exprimare;

N. întrucât supravegherea reglementară și controlul sunt specifice fiecărui sector în UE; întrucât o coordonare suplimentară și mai cuprinzătoare între diferitele organisme de supraveghere din întreaga UE ar fi benefică;

O. întrucât lipsa unor date publice serioase și comparabile cu privire la incidența conținuturilor ilegale și dăunătoare online, la semnalizarea și eliminarea acestora prin hotărâre judecătorească sau prin autoreglementare, precum și cu privire la monitorizarea efectuată de autoritățile competente creează un deficit de transparență și responsabilitate, atât în sectorul privat, cât și în sectorul public; întrucât există o lipsă de informații cu privire la algoritmii utilizați de platforme și site-urile web și la modul în care platformele abordează eliminarea eronată a conținuturilor;

P. întrucât exploatarea sexuală online a copiilor este una dintre formele de conținut ilegal care este facilitată de evoluțiile tehnologice; întrucât volumul imens de material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor și care circulă online îngreunează foarte mult detectarea, investigarea și mai ales eforturile de identificare a victimelor; întrucât, potrivit Europol, în ultimul an, au fost raportate Centrului național pentru copiii pierduți și exploatați (NCMEC) din SUA cu 106 % mai multe cazuri de partajare online de material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor;

Q. întrucât, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), aceste conținuturi ar trebui eliminate prin hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe dintr-un stat membru; întrucât, furnizorii de servicii de găzduire pot recurge la instrumente și tehnologii de căutare automată pentru a detecta și elimina conținuturile care sunt echivalente unui conținut declarat ilegal anterior, dar nu ar trebui să fie obligați să monitorizeze, în general, informațiile pe care le stochează sau să caute în mod activ fapte sau circumstanțe care indică o activitate ilegală, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE;

R. întrucât o identificare electronică fiabilă este elementară pentru a asigura accesul securizat la serviciile digitale și pentru a efectua tranzacții electronice într-un mod mai sigur; întrucât, în prezent, numai 15 state membre au informat Comisia în legătură cu sistemul lor de identitate electronică pentru recunoașterea transfrontalieră în cadrul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 ([7]) („Regulamentul e-IDAS”);

S. întrucât internetul și platformele online continuă să fie o locație-cheie pentru activitățile grupurilor teroriste și sunt utilizate ca instrument de răspândire a propagandei, de recrutare și de promovare a activităților acestora;

([7]) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

Marți, 20 octombrie 2020

1. crede în beneficiile societale și economice clare ale unei piețe unice digitale funcționale pentru UE și statele sale membre; salută aceste avantaje, în special accesul îmbunătățit la informații și consolidarea libertății de exprimare; subliniază obligația importantă de a asigura un ecosistem digital just, în cadrul căruia să fie respectate drepturile fundamentale consacrate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special libertatea de exprimare și de informare, nediscriminarea, libertatea și pluralismul mass-mediei, viața privată și protecția datelor, și să fie garantată siguranța utilizatorilor online; subliniază că intervențiile legislative și alte intervenții de reglementare pe piața unică digitală, menite să asigure respectarea acestei obligații, ar trebui să fie limitate la strictul necesar; reamintește că mecanismele de eliminare a conținutului utilizate fără garanția unui proces echitabil contravin articolului 10 din Convenția europeană a drepturilor omului;

2. îndeamnă Comisia să adopte o abordare de reglementare adaptată pentru a soluționa problema diferențelor care persistă încă între mediul online și cel offline și pentru a răspunde provocărilor generate de diversitatea actorilor și a serviciilor oferite online; consideră, în acest sens, că este esențial ca abordările în materie de reglementare aplicate conținutului ilegal, pe de o parte, și conținutului legal, pe de altă parte, să fie diferite; subliniază că infracțiunile facilitate de calculator și conținuturile ilegale online ar trebui să fie abordate cu aceeași rigurozitate și urmând aceleași principii juridice ca în cazul conținutului ilegal și al comportamentului infracțional offline, oferindu-le cetățenilor aceleași garanții; reamintește că Directiva privind comerțul electronic este cadrul juridic pentru serviciile online pe piața internă care reglementează gestionarea conținutului;

3. consideră că este necesară eliminarea rapidă și sistematică a conținuturilor ilegale, pentru a combate infracțiunile și încălcările drepturilor fundamentale; consideră că codurile voluntare de conduită nu constituie decât o soluție parțială;

4. solicită furnizorilor de servicii digitale să retragă de pe internet conținuturile într-o manieră diligentă, proporțională și fără discriminări și ținând cont în mod corespunzător, în toate circumstanțele, de drepturile fundamentale ale utilizatorilor; de asemenea, le solicită acestora să țină cont de importanța fundamentală a libertății de exprimare și de informare într-o societate deschisă și democratică, pentru a evita eliminarea conținuturilor care nu sunt ilegale; solicită furnizorilor de servicii digitale care doresc să restricționeze anumite conținuturi legale ale utilizatorilor lor din proprie inițiativă să ia în considerare posibilitatea de a eticheta conținutul respectiv, în loc de a-l retrage, oferindu-le astfel utilizatorilor posibilitatea de a alege pe propria răspundere dacă doresc să acceseze conținutul respectiv;

5. este de părere că orice măsură impusă prin lege de eliminare a conținutului prevăzută de actul legislativ privind serviciile digitale ar trebui să vizeze numai conținutul ilegal, astfel cum este definit în legislația UE și cea națională, și că legislația nu ar trebui să includă concepte și termeni nedefiniți, deoarece acest lucru ar crea insecuritate juridică pentru platformele online și ar pune în pericol drepturile fundamentale și libertatea de exprimare;

6. recunoaște, cu toate acestea, că actualul ecosistem digital încurajează, de asemenea, comportamentele problematice, precum microdirecționarea bazată pe caracteristici care expun vulnerabilități fizice sau psihologice, răspândirea discursurilor de incitare la ură, a conținutului rasist și a dezinformării, probleme emergente cum ar fi abuzul organizat al mai multor platforme, crearea de conturi sau manipularea conținutului online prin algoritmi; observă cu îngrijorare că unele modele de afaceri se bazează pe expunerea utilizatorilor unor conținuturi senzaționale și polarizante, pentru a crește timpul pe care aceștia îl petrec în fața ecranelor și, prin urmare, profiturile platformelor online; subliniază efectele negative ale unor astfel de modele de afaceri asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor și asupra societății în ansamblu; solicită transparență în ceea ce privește politicile de monetizare a platformelor online;

7. subliniază, prin urmare, că răspândirea unor astfel de conținuturi dăunătoare ar trebui să fie limitată; este ferm convins că competențele în domeniul mass-mediei, controlul utilizatorilor asupra conținutului care le este propus și accesul publicului la conținuturi și educație de înaltă calitate sunt esențiale în acest sens; salută, prin urmare, inițiativa Comisiei de a înființa un Observator european al mass-mediei digitale care să sprijine serviciile independente de verificare a faptelor, să extindă cunoștințele publicului despre dezinformarea online și să sprijine autoritățile publice responsabile cu monitorizarea mass-mediei digitale;

8. invită Comisia și statele membre să sprijine mijloacele de informare în masă independente și publice, inițiativele educaționale privind alfabetizare mediatică și campaniile de sensibilizare specifice în cadrul societății civile; subliniază că ar trebui să se acorde o atenție specială conținuturilor dăunătoare în contextul utilizării internetului de către minori, în special în ceea ce privește expunerea lor la hărțuire cibernetică, hărțuire sexuală, pornografie, violență sau automutilare;

9. constată că, întrucât activitățile online ale persoanelor permit o analizare aprofundată a personalității lor și fac posibilă manipularea lor, colectarea generală și nediferențiată a datelor cu caracter personal referitoare la fiecare utilizare a unui serviciu digital aduce atingere în mod disproporționat dreptului la viața privată și protejării datelor cu caracter personal; subliniază, în principal, potențialul impact negativ al reclamelor orientate cu maximă precizie și al celor comportamentale, precum și al evaluării persoanelor, în special a minorilor și a grupurilor vulnerabile, deoarece implică o imixtiune în viața privată a persoanelor, ridicând semne de întrebare în ceea ce privește colectarea și utilizarea datelor folosite pentru a personaliza publicitatea, a oferi produse sau servicii sau a stabili prețuri; confirmă faptul că dreptul utilizatorilor de a nu face obiectul unei urmăriri generale atunci când utilizează serviciile digitale a fost inclus în RGPD și ar trebui aplicat în mod corespunzător în întreaga UE; observă că, în propunerea de nou regulament privind respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal în comunicațiile electronice (2017/0003(COD)), Comisia a propus ca gestionarea specifică a conținuturilor să facă obiectul exprimării consimțământului;

10. consideră că publicitatea politică înșelătoare sau obscură reprezintă o categorie specială de amenințare online, deoarece influențează mecanismele de bază care permit funcționarea societății noastre democratice, în special atunci când un astfel de conținut este sponsorizat de terți, inclusiv de actori străini; subliniază că, atunci când crearea de profiluri este utilizată la scară largă pentru acțiuni politice de mare precizie cu scopul de a manipula comportamentul la vot, aceasta poate submina în mod semnificativ bazele democrației; solicită, prin urmare, furnizorilor de servicii digitale să ia măsurile necesare pentru a identifica și eticheta conținutul încărcat de boții sociali și se așteaptă ca Comisia să furnizeze orientări privind utilizarea unor astfel de tehnologii digitale persuasive în campaniile electorale și în practicile de publicitate politică; solicită, în acest sens, stabilirea unor cerințe stricte de transparență pentru expunerea publicității politice plătite;

11. consideră că este necesară eliminarea consecventă și fără întârzieri nejustificate a conținuturilor ilegale pentru a aborda încălcările, în special cele legate de conținuturile care implică copii și conținuturile teroriste, și încălcările drepturilor fundamentale, cu garanțiile necesare în vigoare, cum ar fi transparența procesului, dreptul la contestație și accesul la o cale de atac eficientă; consideră că respectarea codurilor voluntare de conduită și a condițiilor contractuale standard de utilizare nu este asigurată în mod adecvat și că acestea s-au dovedit a fi ineficiente pentru a soluționa problema; subliniază că, în ultimă instanță, responsabilitatea de a aplica legea, de a decide asupra legalității activităților online, precum și de a ordona furnizorilor de servicii de găzduire să elimine sau să blocheze accesul la conținuturi ilegale revine autorităților competente independente;

12. ia act de faptul că, în timp ce caracterul ilicit al anumitor tipuri de conținut este ușor de stabilit, decizia este mai dificilă pentru alte tipuri de conținuturi, având în vedere că este necesară o contextualizare; atrage atenția asupra faptului că instrumentele automatizate actuale nu sunt capabile să analizeze în mod critic și să înțeleagă în mod adecvat importanța contextului pentru anumite conținuturi, ceea ce ar putea conduce la retragerea inutilă a conținuturilor și ar afecta libertatea de exprimare și accesul la diverse informații, inclusiv la opinii politice, având drept consecință cenzura; subliniază că revizuirea umană a rapoartelor automate de către furnizorii de servicii sau de către contractanții acestora nu soluționează pe deplin această problemă, în special dacă această sarcină este externalizată, fiind executată de personal privat, care nu dispune de suficientă independență, calificare și responsabilitate;

13. constată cu îngrijorare că conținuturile ilegale online pot fi reproduse rapid și cu ușurință și, prin urmare, impactul lor negativ poate fi amplificat într-o perioadă foarte scurtă de timp; consideră însă că actul legislativ privind serviciile digitale nu ar trebui să conțină nicio obligație a furnizorilor de servicii de găzduire sau a altor intermediari tehnici de a utiliza instrumente automatizate pentru moderarea conținutului;

14. reamintește că conținuturile ilegale online nu ar trebui doar eliminate de platformele online, ci ar trebui să facă și obiectul unor monitorizări din partea autorităților de aplicare a legii și a celor judiciare în cazul faptelor penale; solicită Comisiei să evalueze posibilitatea de a obliga platformele online să raporteze infracțiunile grave autorității competente, atunci când află de o astfel de infracțiune; consideră, în acest sens, că în anumite state membre, nu doar faptul că există cauze nesoluționate, ci și faptul că nu au fost deschise anumite cauze constituie o problemă principală; solicită să se faciliteze depunerea plângerilor pe lângă autoritățile competente; este convins că ar trebui îmbunătățită și bazată pe principiile necesității și proporționalității cooperarea dintre furnizorii de servicii și autoritățile naționale competente, precum și cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente naționale, având în vedere că internetul nu cunoaște frontiere și ținând cont de diseminarea rapidă a conținutului ilegal online; în acest sens, subliniază necesitatea respectării ordinii juridice a UE și a principiilor consacrate ale cooperării transfrontaliere și încrederii reciproce; invită statele membre

să pună la dispoziția autorităților lor responsabile cu aplicarea legii și a autorităților judiciare expertiza, resursele și instrumentele necesare pentru a le permite să soluționeze în mod eficace numărul tot mai mare de cazuri care implică conținut ilegal online și litigiile legate de retragerea anumitor conținuturi, precum și să îmbunătățească accesul la justiție în domeniul serviciilor digitale;

15. subliniază că un anumit conținut poate fi considerat ilegal într-un stat membru, dar este inclus în dreptul la libertatea de exprimare în altul; evidențiază faptul că, pentru a proteja libertatea de exprimare, pentru a evita conflictele între legi, pentru a preveni geoblocarea nejustificată și ineficace și pentru a viza realizarea unei piețe unice digitale armonizate, furnizorilor de servicii de găzduire nu ar trebui să li se ceară să elimine sau să dezactiveze accesul la informații care sunt legale în statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul legal desemnat de furnizorul de servicii de găzduire; reamintește că autoritățile naționale au posibilitatea numai de a executa ordinele de eliminare a conținuturilor impuse de autoritățile competente independente furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul lor; consideră că este necesar să se consolideze mecanismele de cooperare între statele membre, cu sprijinul Comisiei și al agențiilor relevante ale Uniunii; solicită un dialog structurat între statele membre pentru a stabili riscul unor tipuri de conținut specifice și pentru a identifica potențialele diferențe de evaluare a unor astfel de riscuri între statele membre;

16. subliniază că conținutul ilegal ar trebui eliminat de pe platformele pe care este găzduit și că intermediarii care doar transmit conținutul nu ar trebui să fie obligați să blocheze accesul la conținut;

17. este ferm convins că actualul cadru juridic al UE privind serviciile digitale ar trebui actualizat cu scopul de a aborda provocările reprezentate de fragmentarea dintre statele membre și noile tehnologii, cum ar fi prevalența creării de profiluri și procesul de luare a deciziilor pe bază de algoritmi care pătrund în toate domeniile vieții, precum și de a garanta că claritatea juridică și respectarea drepturilor fundamentale, în special a libertății de exprimare și a dreptului la viață privată, sunt viabile în viitor, având în vedere dezvoltarea rapidă a tehnologiei;

18. salută angajamentul Comisiei de a introduce o abordare armonizată privind obligațiile impuse furnizorilor de servicii digitale, inclusiv intermediarilor online, pentru a evita fragmentarea pieței interne și aplicarea inconsecventă a reglementărilor; invită Comisia să propună cele mai eficiente și mai eficace soluții pentru piața internă în ansamblul său, evitând, în același timp, noi sarcini administrative inutile și menținând piața unică digitală deschisă, echitabilă, sigură și competitivă pentru toți participanții la aceasta; subliniază faptul că regimul de responsabilitate pentru furnizorii de servicii digitale trebuie să fie proporțional, să nu dezavantajeze furnizorii mici și mijlocii și să nu limiteze nejustificat inovarea și accesul la informații;

19. consideră că această reformă ar trebui să respecte pe deplin legislația UE existentă și să se bazeze pe fundamentele sale solide, în special Regulamentul general privind protecția datelor și Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, care este în curs de revizuire în prezent, și să respecte primatul altor instrumente sectoriale specifice cum ar fi Directiva serviciilor mass-media audiovizuale; subliniază că modernizarea normelor privind comerțul electronic poate afecta drepturile fundamentale; îndeamnă, prin urmare, Comisia să fie extrem de vigilentă în abordarea sa și să integreze și standardele internaționale privind drepturile omului în revizuirea sa;

20. subliniază că abilitatea practică a utilizatorilor individuali de a înțelege și naviga prin complexitatea ecosistemelor de date este extrem de limitată, la fel fiind și capacitatea acestora de a identifica dacă informațiile pe care le primesc și serviciile pe care le utilizează sunt puse la dispoziția lor în aceleași condiții ca altor utilizatori; invită, prin urmare, Comisia să plaseze transparența și nediscriminarea în centrul actului legislativ privind serviciile digitale;

21. insistă asupra faptului că actul legislativ privind serviciile digitale trebuie să își propună să asigure un nivel ridicat de transparență în ceea ce privește funcționarea serviciilor online și un mediu digital lipsit de discriminare; subliniază că, pe lângă cadrul solid existent de reglementare care protejează viața privată și datele cu caracter personal, este necesar să se impună platformelor online o obligație pentru a garanta utilizarea legitimă a algoritmilor; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze un regim bazat pe Directiva privind comerțul electronic, care să definească clar responsabilitatea furnizorilor de servicii de a aborda riscurile cu care se confruntă utilizatorii lor și de a le proteja drepturile și de a prevedea obligația de a garanta transparența și explicabilitatea algoritmilor, sancțiuni pentru a pune în aplicare astfel de obligații, posibilitatea unei intervenții umane și alte măsuri, cum ar fi auditurile anuale independente și testele specifice de rezistență pentru a acorda asistență și a asigura respectarea normelor;

22. subliniază că unii furnizori de servicii digitale trebuie să fie în măsură să identifice utilizatorii într-un mod lipsit de ambiguitate, ca în cazul serviciilor offline; observă că, în momentul înregistrării pentru un serviciu, platformele online colectează inutil date cu caracter personal, cum ar fi numerele de telefon mobil, această colectare fiind cauzată adesea de utilizarea posibilităților de autentificare unică; subliniază că RGPD descrie în mod clar principiul reducerii la minimum a datelor, limitând astfel datele colectate la cele care sunt strict necesare pentru scopul urmărit; recomandă ca platformele online care sprijină un serviciu unic de autentificare și care dețin o cotă de piață dominantă să aibă și obligația de a sprijini cel puțin un sistem de identificare deschis bazat pe un cadru colectiv, descentralizat și interoperabil;

23. subliniază că, în cazul în care este necesar un anumit tip de autentificare oficială offline, trebuie creat un sistem echivalent de autentificare electronică online sigur; consideră că identificarea online poate fi îmbunătățită prin aplicarea interoperabilității transfrontaliere a identificărilor electronice în Uniunea Europeană, astfel cum a fost prevăzută de Regulamentul e-IDAS; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a crea un sistem de autentificare unic la nivel european, ca o alternativă la sistemele private de autentificare unică, și să introducă obligația ca serviciile digitale să ofere întotdeauna și o opțiune de autentificare manuală, parametrată în mod implicit; subliniază că acest serviciu ar trebui dezvoltat astfel încât colectarea de date de autentificare identificabile de către furnizorului serviciului de acces să fie imposibilă din punct de vedere tehnic, iar datele colectate să fie limitate la strictul necesar; recomandă, prin urmare, Comisiei să analizeze și posibilitatea de a crea un sistem de verificare pentru utilizatorii de servicii digitale, pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal și verificarea vârstei, în special pentru minori, care să nu fie folosit în scopuri comerciale sau pentru a urmări comportamentul utilizatorilor pe alte site-uri; subliniază că aceste sisteme de conectare și verificare ar trebui să se aplice numai serviciilor digitale care necesită identificare personală, autentificare sau verificarea vârstei; reamintește că statele membre și instituțiile Uniunii trebuie să garanteze că identificările electronice sunt securizate, transparente, că prelucrează numai datele necesare pentru a identifica utilizatorul și că folosesc datele numai în scopuri legitime și nu în scopuri comerciale, precum și că nu sunt folosite pentru a restrânge accesul general la internet sau pentru a urmări comportamentul utilizatorilor pe alte site-uri;

24. consideră că este indispensabil să se armonizeze și să se clarifice complet normele de la nivelul UE privind răspunderea, pentru a garanta respectarea drepturilor fundamentale și a libertăților utilizatorilor în întreaga UE; consideră că aceste norme ar trebui să mențină scutiri de răspundere pentru intermediarii care nu au de fapt cunoștință despre activitatea sau informațiile ilegale de pe platformele lor; își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea fragmentării normelor și la scăderea nivelului de protecție a drepturilor fundamentale în UE care decurg din legislațiile naționale adoptate pentru a combate discursurile de incitare la ură și dezinformarea;

25. solicită, în acest scop, propuneri legislative care să mențină deschisă și competitivă piața unică digitală, prin stabilirea unor cerințe armonizate conform cărora furnizorii de servicii digitale trebuie să aplice garanții procedurale și proceduri eficace, coerente, transparente și juste pentru a aborda conținuturile ilegale, în conformitate cu legislația europeană și națională, inclusiv printr-o procedură armonizată de notificare și de acțiune;

26. consideră, în acest sens, că este esențial ca platformele online să dispună de reguli, cerințe și garanții clare privind răspunderea pentru conținutul terților; propune să se stabilească un cadru comun de reglementare pentru a identifica și pentru a elimina eficient conținuturile ilegale;

27. insistă asupra importanței de a completa normele privind mecanismele de notificare cu cerințe conform cărora platformele trebuie să ia măsuri specifice, proporționale cu amploarea lor și cu capacitățile lor tehnice și operaționale, pentru a aborda apariția conținuturilor ilegale în cadrul serviciilor lor; recunoaște, prin urmare, în cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnologic, pe baza unor ordine suficient de motivate de către autoritățile publice competente independente și ținând seama pe deplin de contextul specific al conținutului, că furnizorilor de servicii digitale li se poate solicita să efectueze căutări periodice ale unor elemente distincte de conținut pe care o instanță le-a declarat ilegale, cu condiția ca monitorizarea și căutarea informațiilor vizate de un astfel de ordin să fie limitate la informațiile care transmit un mesaj al cărui conținut rămâne, în esență, neschimbat în comparație cu conținutul care a generat constatarea ilegalității și care să conțină elementele specificate în ordin, care, în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție din 3 octombrie 2019 în cauza C-18/18 ([8]), sunt identice sau echivalente, astfel încât furnizorul de servicii de găzduire să nu fie constrâns să efectueze o evaluare independentă a conținutului respectiv;

([8]) Hotărârea Curții de Justiție din 3 octombrie 2019, *Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited*, C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

28. susține că alegerea măsurilor concrete ar trebui lăsată la latitudinea platformelor; este în favoarea unei abordări echilibrate, bazate pe dialogul cu părțile interesate și pe o evaluare a riscurilor suportate de platforme, precum și în favoarea stabilirii în mod clar a responsabilităților, pentru a evita sarcinile de reglementare inutile pentru platforme și restricțiile inutile și disproporționate asupra drepturilor fundamentale, în special a libertății de exprimare, a accesului la informații, inclusiv la cele privind ideile politice, și a dreptului la viață privată; subliniază că anumite obligații pot fi specificate mai în detaliu în legislația sectorială; subliniază că orice măsură instituită în acest sens nu poate constitui, *de jure* sau *de facto*, o cerință generală de monitorizare;

29. subliniază necesitatea de a stabili garanții și obligația de a urma proceduri juste, inclusiv o cerință de supraveghere și verificare umane, pe lângă procedurile de contranotificare, pentru a permite proprietarilor de conținut și persoanelor care încarcă conținutul să își apere drepturile în mod adecvat și în timp util și pentru a garanta că deciziile de eliminare sau de blocare sunt legale, corecte, bine întemeiate, protejează utilizatorii și respectă drepturile fundamentale; subliniază că persoanele care depun în mod sistematic și în mod repetat notificări eronate sau abuzive ar trebui să fie sancționate; reamintește că, pe lângă procedurile de contranotificare și de soluționare extrajudiciară a litigiilor de către platforme, în conformitate cu sistemul intern de reclamații, ar trebui să rămână disponibilă posibilitatea unor căi de atac judiciare eficiente pentru a satisface dreptul la o cale de atac eficientă;

30. sprijină păstrarea cadrului actual de răspundere limitată privind conținutul și principiul țării de origine, dar consideră că este esențială o mai bună coordonare a cererilor de eliminare între autoritățile naționale competente; subliniază faptul că ar trebui eliminate imediat conținuturile ilegale de pe platformele care le găzduiesc; subliniază că acest tip de solicitări ar trebui să facă obiectul unor garanții juridice, pentru a preveni abuzurile și a asigura respectarea deplină a drepturilor fundamentale; subliniază că cererile de eliminare ale autorităților competente ar trebui să fie specifice și să precizeze în mod clar temeiul juridic al eliminării; subliniază că furnizorilor de servicii care nu respectă ordinele legale ar trebui să li se aplice un mecanism eficace de supraveghere și de asigurare a respectării legii, inclusiv sancțiuni proporționale, care să țină seama de capacitățile lor tehnice și operaționale;

31. reamintește că furnizorii de servicii digitale nu trebuie să aibă obligația legală de a păstra datele cu caracter personal ale utilizatorilor sau abonaților lor în scopul aplicării legii, cu excepția cazului în care o autoritate competentă independentă a solicitat păstrarea datelor într-un anumit caz, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii și a jurisprudenței CJUE; reamintește, de asemenea, că păstrarea datelor în astfel de cazuri ar trebui să fie limitată la strictul necesar în ceea ce privește categoriile de date care trebuie păstrate, mijloacele de comunicare afectate, persoanele în cauză și perioada de păstrare adoptată;

32. consideră că, pentru a proteja drepturile fundamentale, actul legislativ privind serviciile digitale ar trebui să introducă norme care să garanteze că condițiile de utilizare ale furnizorilor de servicii digitale sunt clare, transparente, juste și ușor accesibile pentru utilizatori; regretă faptul că condițiile de utilizare ale unor platforme de conținut obligă agenții responsabili cu aplicarea legii să utilizeze conturi personale pentru a investiga anumite plângeri, ceea ce reprezintă o amenințare atât pentru investigații, cât și pentru siguranța personală și necesită o coordonare mai eficientă între statele membre în ceea ce privește monitorizarea aplicării legii în cazul conținutului ilegal semnalat; reamintește că ordinele de retragere a unui conținut emise de autoritățile competente independente trebuie să se bazeze întotdeauna pe lege, nu pe condițiile de utilizare ale furnizorilor de servicii;

33. invită Comisia să se asigure că utilizatorii au acces la un conținut online diversificat și de calitate, ca modalitate de a garanta o informare adecvată a cetățenilor; se așteaptă ca actul legislativ privind serviciile digitale să garanteze că conținuturile mediatice de calitate sunt ușor de accesat și de găsit pe platformele terților și ca eliminarea conținuturilor să se facă în conformitate cu standardele în materie de drepturi ale omului și să se limiteze la conținuturile care sunt în mod evident ilegale sau care au fost declarate ilegale de o autoritate competentă independentă; subliniază că conținutul legal nu ar trebui să facă obiectul niciunei obligații legale de eliminare sau blocare;

34. este în favoarea unui dialog mai intens între statele membre, autoritățile competente și părțile interesate relevante, cu scopul de a dezvolta, evalua și îmbunătăți abordările bazate pe instrumente juridice fără caracter obligatoriu, cum ar fi Codul de bune practici al UE privind dezinformarea, pentru a viza și alte categorii de conținut legal, inclusiv dezinformarea; se așteaptă ca Comisia să publice orientări care să includă norme mai stricte în materie de transparență privind moderarea conținuturilor și practicile de publicitate în cadrul unui instrument specific care să însoțească actul legislativ privind serviciile digitale, pentru a se asigura că eliminarea și blocarea conținuturilor legale pe baza termenilor și condițiilor sunt

limitate la strictul necesar; invită, de asemenea, Comisia să stabilească un nou cadru care să interzică exercitarea de către platforme a unui nivel secundar de control asupra conținutului furnizat sub responsabilitatea furnizorului de servicii media și care face obiectul unor standarde și al unei supravegheri specifice;

35. subliniază, de asemenea, că utilizatorilor ar trebui să li se ofere mai multe posibilități de a alege și de a controla conținuturile pe care le consultă, inclusiv mai multe opțiuni privind modul de clasificare a conținuturilor și posibilitatea de a opta să nu beneficieze de gestionarea conținuturilor; își exprimă convingerea că sistemele de recomandare ar trebui să fie proiectate și aplicate astfel încât să fie ușor de utilizat și să ofere o transparență completă;

36. consideră că stabilirea responsabilității, atât în sectorul privat, cât și în cel public, și elaborarea politicilor bazate pe date concrete necesită date solide privind prevalența și abordarea activității ilegale și privind eliminarea conținuturilor ilegale online, precum și date solide privind algoritmii de gestionare a conținuturilor utilizați de platformele online;

37. solicită, în acest sens, ca platformele să fie supuse unei obligații de a publica rapoarte anuale, complete și consecvente, proporționale cu amploarea lor și cu capacitățile lor operaționale, mai exact cu privire la procedurile lor de gestionare a conținuturilor, inclusiv informații privind măsurile adoptate împotriva activităților ilegale online și date standardizate despre volumul conținuturilor eliminate și motivele și temeiurile juridice care justifică această eliminare, tipul și justificarea cererilor de eliminare primite, numărul de solicitări a căror executare a fost refuzată și motivele refuzului; subliniază că rapoartele în cauză, care acoperă acțiunile întreprinse într-un anumit an, ar trebui depuse până la sfârșitul primului trimestru al anului următor;

38. solicită să se impună și autorităților naționale obligația de a publica rapoarte anuale care să includă date standardizate privind numărul de cereri de eliminare a unui conținut și temeiurile lor juridice, privind numărul de cereri de eliminare care au făcut obiectul unor căi de atac administrative sau judiciare, privind rezultatul acestor proceduri, menționând cazurile în care un anumit conținut sau o anume activitate a fost identificat/identificată ca fiind ilegal/ilegală, și privind numărul total de decizii de impunere a unor sancțiuni, inclusiv o descriere a tipului de sancțiune aplicat;

39. își exprimă îngrijorarea cu privire la fragmentarea și lipsa documentată a resurselor financiare și umane necesare organismelor de control și supraveghere; solicită o cooperare sporită între statele membre în ceea ce privește supravegherea reglementară a serviciilor digitale;

40. consideră că, pentru a garanta punerea în aplicare corespunzătoare a actului legislativ privind serviciile digitale, supravegherea respectării procedurilor, a garanțiilor procedurale și a obligațiilor de transparență prevăzute în prezentul act ar trebui să fie armonizată în cadrul pieței unice digitale; sprijină, în acest sens, o aplicare fermă și riguroasă a legii de către o structură independentă de supraveghere a UE, care să dețină competența de a impune amenzi pe baza unei evaluări a unui set de factori clar definiți, cum ar fi proporționalitatea, măsurile tehnice și organizatorice și neglijența; consideră că ar trebui inclusă posibilitatea ca amenzile să se bazeze pe un procent din cifra de afaceri anuală globală a societății;

41. subliniază că verificările politicilor interne și ale algoritmilor furnizorilor de servicii digitale ar trebui efectuate respectând dreptul Uniunii, în special drepturile fundamentale ale utilizatorilor de servicii, ținând seama de importanța nediscriminării și a libertății de exprimare și de informare într-o societate deschisă și democratică, și fără a publica date sensibile din punct de vedere comercial; insistă asupra necesității de a evalua, în urma unei plângeri sau la inițiativa organismelor de supraveghere, dacă și în ce mod furnizorii de servicii digitale amplifică conținutul, de exemplu prin motoarele de recomandare și funcțiile de optimizare, cum ar fi completarea automată și tendințele;

42. consideră că rapoartele privind transparența elaborate de platforme și de autoritățile naționale competente ar trebui să fie puse la dispoziția publicului și analizate pentru a identifica tendințele structurale în ceea ce privește eliminarea, detectarea și blocarea conținuturilor la nivelul UE;

43. subliniază importanța de a le oferi utilizatorilor posibilitatea de a asigura chiar ei respectarea drepturi lor fundamentale online, inclusiv prin intermediul unor proceduri ușor accesibile, imparțiale, transparente, eficiente și gratuite de depunere a plângerilor, prin mecanisme de raportare a conținutului ilegal și a comportamentului infracțional pentru persoane și întreprinderi, prin căi de atac în justiție, prin măsuri educative și de sensibilizare cu privire la aspectele legate de protecția datelor și de siguranța online a copiilor;

44. consideră că experiența din trecut a dovedit eficacitatea permiterii unor modele de afaceri inovatoare pentru a dezvolta și a consolida piața unică digitală prin eliminarea barierelor din calea liberei circulații a serviciilor digitale și prin prevenirea introducerii de noi bariere naționale nejustificate și că menținerea acestei abordări ar reduce fragmentarea pieței interne; consideră, de asemenea, că actul legislativ privind serviciile digitale poate oferi oportunități de dezvoltare a cunoștințelor și a competențelor cetățenilor în domeniul digitalizării, garantând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, inclusiv prin garantarea siguranței online;

45. subliniază că, pentru ca serviciile digitale să le poată oferi cetățenilor toate avantajele specifice, sunt indispensabile anumite standarde convenite de securitate esențială în spațiul cibernetic; constată, prin urmare, necesitatea urgentă ca statele membre să ia măsuri coordonate pentru a asigura igiena cibernetică de bază și pentru a preveni pericolele care pot fi evitate în spațiul cibernetic, inclusiv prin intermediul unor măsuri legislative;

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.